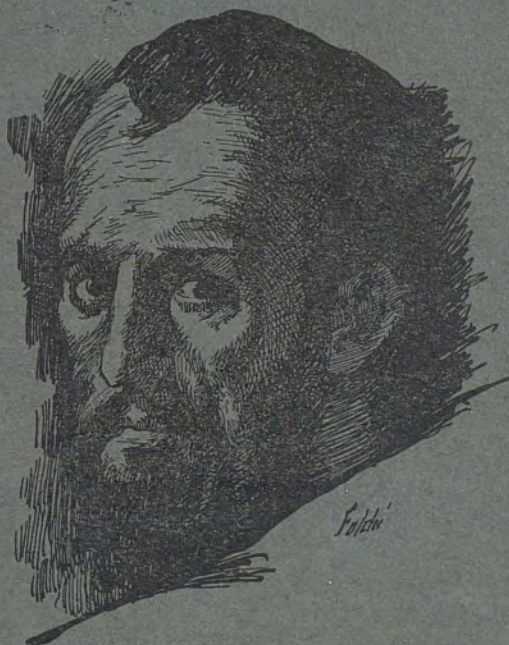

Ribalta

revista valenciana d'art

Papereria BOTELLA

C. Periodiste AZZATI, 4 - VALENCIA

Papers de tota marca pera treballs artístics

Colors a l'acuarèla, òli, gomachuç, etc. de varies marques

Diversitat d'objèctes de dibuix - Bastidors, etc. etc.

Targetes Postals d'obres d'artistes valencians contemporanis

Edicions "Ribalta"

- 1.ª Serie, pintors, 10 obres de J. Segrelles
- 2.ª > > > > de R. Sanchis Yago
- 3.ª > > > > de BENLLIURE, PINAZO, CABRERA
- 4.ª > > > > de J. Bellver Delmás
- 5.ª » Escultors Varios
- 6.ª > Escultors i pintors Varios

FOTOGRAFATS

E. Vilaseca

Alboraya, 18 - Telef. 12335

VALENCIA

Artistes

compreu els vòstres objèctes per a dibuix i pintura en casa Nicolás.-R. ROCA RODILLA

Zaragoza, 18

VALENCIA

ribalta

Paysage de Mulet

Paisage de Mulet

Perfil i essència de Vicent Mulet

Al ocuparnos de Mulet, havem de començar sempre per la exaltació del matiç. Perque el valor fonamental de l'obra tota d' este pintor es el matiç. El matiç la sustenta i la valorisa. I li dona un sentit personal en este mig on el colorisme i la estridència han predominat.

A pesar de Sorolla, a pesar d' Esteve, els dos exponents que uniformen al llarc dels dies de la seua joventut els llenços de Mulet, la seua labor, calibrada constantment per una reflexió i una profunditat estètica que la personalisa, és ponderada i sincera. Ponderada, perque enjamay un desequilibri estrident la do-

mina; sincera, perque sempre el pintor enfront de la naturaleza cerca avocar el seu yo intrinsec en alta comunió ab lo que ne capta le seua retina. I a pesar d' escòles, de mòduls estètics, de mòdos i de maneres; a pesar de les facetes que sa evolució com totes les evolucions atravesa, sempre la sinceritat se manifesta en la exposició d' esta cura, neta i serena.

Tota la pintura de Mulet, es la expressió de un temperament sensible que delera exteriorisarse plenament. Un temperament altament sutil-sutilisat de delicada emoció, sempre animant l' obra que se manifesta entre un com-

Paisage de Mulet

plèxe ordenat de matiços que donen a la seua òbra, cadència de tò menor, suavitat de remor.

Quan advé plenament a la nostra pintura el sorollisme, Mulet se veu arrastrat, a l' igual que totes les juvents de tres generacions consecutives de pintura s' han vist, darrere l' ímpetu arrollador d' aquell llevantí sensual i extèrn que creà els seus llènços ab una vigoria de forjador. L' enamoraren els vèrts i gròcs i blaus purs que aquell esperit fòrt i enèrgic posara de mòda i que 'ls nòstres pintors acceptaren obèrtament, un poc ingenus, sense atrevirse a calibrarlos. Eren la veritat absoluta darrere de la qual havia que alvansar ab fé, perque representaven un camí segur. I Mulet, a l' igual

que 'ls demás s' endinsá per dreces sorollistes, encara que breument. El seu esperit, un pòc dominat sempre per la reflexió, no pugué avindres al mig i se despregué pronte del lastre que este li havia imposat i, viager de ruttes extranyes, se' nentrá un pòc per l' art balbucient i senyorial d' Antòni Esteve.

Esteve, mistic i atormentat, va influir molt mes que Sorolla en la pintura de Mulet. I es que Esteve ofería, no obstant imperfeccions múltiples, més vida intèrna que el gèni valenciá. I Mulet, ab molta vida intèrna se va vore dominat per qui mes en contacte ab ell s' encontrava.

Eren els anys tumultuosos de la primera joventut. Anys de tituveig, de sugestions puerils,

Paisage de Mulet

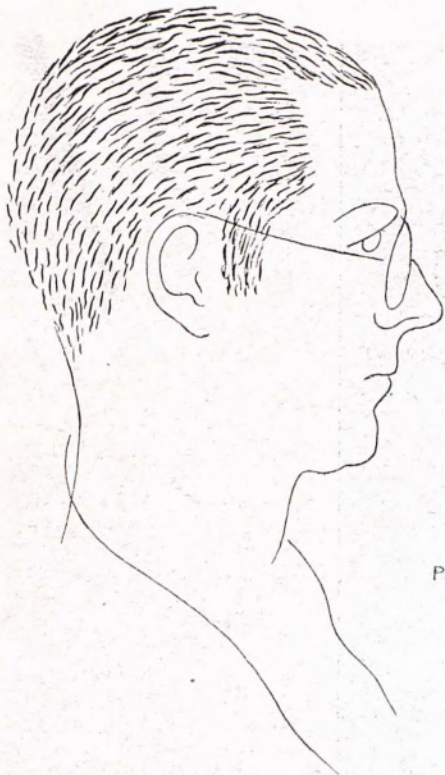

de teories simplistes, en els que tot l'art està condensat de una frase i el pervindre és tan sòls un incèrt desig i una profunda esperança. I Mulet, jove, ab tot el desbordament de sa joventut s' abraona a lo que influint sobre l'art d'allavors, havia d' influir també al damunt de la seua inexperiència.

Una pensió a Granada i la estancia prolongada a París, netejaren la seua paleta i deixaren perspectives noves en la seua pintura. I pòc a pòc anà perdense lo que d' estrident deixara l'anterior tendència en els quadros per a valorarlos en matiç, que adquiriren allavors

una visió mes propia i personal. Acás lo que primer foren Sorolla i Esteve, mes tart se convertí en Cessane i Monet. Pero de igual manera, que aquells no mes foren reflèxe passager, estos deixaren un sediment d' ensenyances sen se marcar l'obra del pintor ab la etiqueta d' influencia. Mulet, mentrestant, alvansava a través dels dies cercant oferir uns llènços despeçats del mig, que mostraren un temperament i definiren un caràcter.

I aïllat de capelletes i de cenacles artísticos va laborar i laborar incansablement, ab constancia infinita, en una obra d' aprenentage con

«El poeta Lacomba»,
dibuix de Mulet.

V Mulet
Paco, 1935

tinu que li va fer dominar la tècnica, i oferir llènços de diverses tòniques amplis i sincers, despegats de rotines i amaneraments.

Mallorca, neta de llums, posá en l'art actual de Mulet un complexè de suavitats i de vibracions tebies. Un nòu moment atravesa. Despegat d'acadèmies, Mulet, alvansa, per ell.

Sa carade faune optimiste guaita per entre la arbreda i monts suavíssims. Mentrestant la seua pintura depurantse en un alvans progressiu, va mostrant en la seua saó i en el esforç de creador intenta afermarse a la fí de poder mostrar plenament aconseguida, aquella personalitat que, a pesar de reflexes, se definía ja en les seues òbres primeres; òbres en les que deixá els seus gròcs, blaus i verds Sorolla i les que acoblá abs sos rosats i grisos Esteve, i les que tenien un regust d'ácida a Cessane y Monet.

Personalitat que s'advertía desde'ls seus primers llènços i que assegurava un alvor a la pintura llevantina un pòc entumida de teoríes i de realitats anteriors.

Joan Lacomba.

Ciutat Agost 1935.

Talia en fusta de Juli Vicent.

JULI VICENT, artiste i hòme

Quan quiscú ha declarat que actualment la escultura valenciana, pòt ser aconseguisca valoracions mes asenyades que la pintura, es indubtable que se pensa en nòms entre 'ls quals el de Juli Vicent hi conté en la vanguardia.

I ja fa anys que esta controlació se pòt experimentar a pesar de la cèrta joventut de Vicent.

Ell ès d'aquells valencians que afincat a Madrid allí desde 'els primers moments s' im-

Talla en fusta de Vicent.

sá, en llòc on el nòstre Capuz mostrava la ege-
monía de la escultura valenciana. Juli Vicent
ha fet segura i serenament la seua carrera, i
l'aconseguint vingué per múltiples camins
inquestionables.

Rápida etapa escolar en San Carles de Va-
lencia, en la captació de tost els prèmis dels
seus cursos i clara mostració del profit poste-
rior. Després la ocasió de l'establiment difí-
cil en Madrid; Exposicions oficials de Belles
Arts; primeres aportacions, primeres recom-
penses sorolloses. Tercera, Segona, Primera
Medalla. Exposicions internacionals; llòrs. Con

«Relleu», de Juli Vicent.

cursos oficials, mes glòria i profit per al nostre escultor i encàrrecs de cada dia i l' actual prestigi dins el professorat de Belles Arts. Total: Julio Vicent Mengual. Total un escultor valencià de primera fila.

Este és l' artista; que l' home ha pogut ser prou a acollir tots els artistes valencians que han tengut que acudir a Madrid i en la obligada lluita per l' aconseguiment de l' aspiració llegítima sempre han hagut de vore el braç adjutò i el còr ardit de Juli Vicent.

Desde la etapa valenciana Vicent, inquieta i laboriosa, resoluta, surmontant l' aprenenta-

«Pius X», per Juli Vicent.

ge en la difícil situació circumstancial, fins a l'actual seguretat decisiva en que la talla sensibilisada, mòstra la experimentada mestría, hi ha una llonga cursa de obstacles vençuts, supermontats, que estan, valorant de contínu l'obra de Vicent. Talla ell com ningú la fusta dúctil baix les seues gubies i estos relleus que publiquem en pregonen lo que diem, ben clarament. Son per a un retaule de Valladolid i ells han de resistir allí la comparació i la veintat de l'obra de Berruguete on te totes les exaltacions tradicionals. I que podrá resistirles dins la tònica moderna, a la vista está.

«La deemayada»,
quadro per Joaquim Tudela

Cap de joventut

JOAQUIM TUDELA

Tudela, com familiarment l' anomenem, es un jove pintor en tots els suggerents sentits de la paraula.

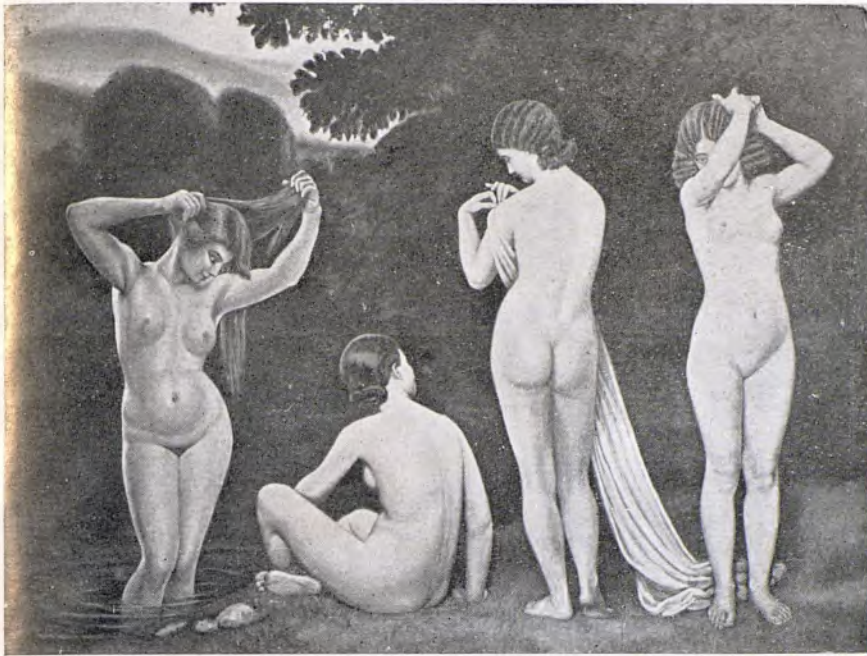
No un jove dislocat o dislocant. No un jove semat i semant.

Pintor és; de Xàtiva la lluminosa, naixent cara la llonguíssima perspectiva de les hòrtes radiants; oint desde 'l seu bresol la insinüació sorollesca... Joaquim Tudela, ha pogut i sabut pintar eixos dos llènços que son «La deemayada» i «Vista general de Xàtiva».

Dos versions; un interior i un exterior ple aire.

No son tonancies gutierrezolanesques; no els blaus i amoratats de Vázquez Díaz; no son...

Tudela es un esperit densament reflaxiu;

«Nus classics», per Joaquim Tudela.

després és una intel·ligència discernidora, encara una voluntat de la constància fatal dels tímits; i ara una retina per a complementar i ahí al davant una paleta que seria lamentable en gròcs, en minis y en morats.

Divergix; no obstant, en genres. Dibuix classic? ahí el tenim. Composició enritmada? tal plena d'evocacions. Detallisme quatrecentista? ja se destría en eixes expresions...

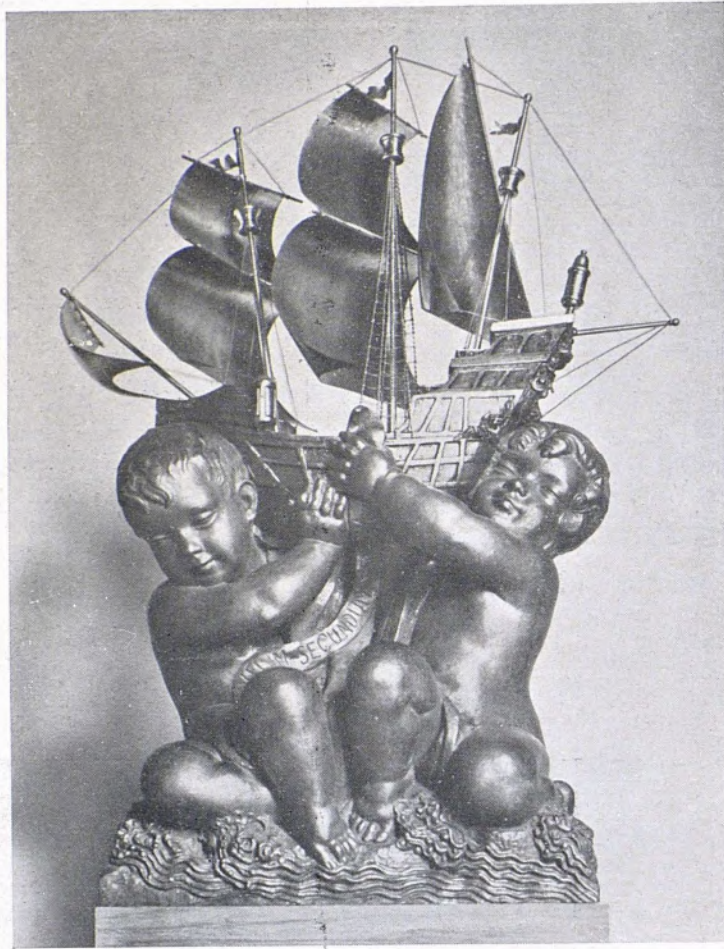
Tudela, atravesat de dramatismes vitals, al llarg de son viure és un dels jóvens pintors valencians que mes el fons nos apleguen.

Ja te molta òbra realisada. Dins de la reflexió encara nos ha de donar la mes antològica. Cal esperar-la. Vindrà.

Es un del jóvens mes jóvens este pintor valencià de Xativa.

«Paisage», per Joaquim Tudela.

«Alegoria Naval», bronze per Lluís Causarás.

Un Causarás sempre jove

Lluís Causarás es un valencià exiliat en Catalunya. . Ben valencià es son pare, el professor escultor en les Escoles barceloneses i en la llar, (en la masa de la sang ho porta), n' ha depes ineluctablesllisons.

Passada la etapa escolar, Lluís Causarás, va asòles per els camins d' art. La irrefrenable vocació artística el mena a la escultura.

Els llorers de les «Clases» foren cullits per la seua ma fòrta i en té un bòn feix.

Prèmis havem dit i en veritat que si en alguns suposaven un morvo de vanitats i confiar-se narciscament, en Lluís Causarás foren espera per a més apetències.

Borses de viage per a tota la Península; atra de la Diputació per a coneixer tota Italia

«Forma», per Lluís Causarás.

en art, i en l' any -931 en oposicions fòrtes el major llòr que otorga le Escola de B. Arts de Barcelona: La pensió «Amigó Cuyas» que va permetre que Causarás residira en París, Londres, Bèlgica i Portugal. Hui que és Ajudant d' eixa Escòla está en lo camí del seu vèrtic ab bona força i empenta.

Sentit de la forma en té i ben adins meditat. La tridimensional moderació pondera ab son juí i Valencia n' espera una gernació poderosa en art d'este jove temperament i caràcter.

Les tres distintes i unitaries, òbres que de Causarás reproduim afermarán en juins dels nostres lectors les nostres damunt dites consideracions.

«Ribalta» que vòl ser estímulo i mostració i conservació dels nostres valdres culturals, artístics vòl significar hui este que és Lluís Causarás, escultor valencià que en Barcelona i desd' allí va a despegar per a una alta y llarga volada.

«Retrat», per Lluís Causarás.

«Estribacions del Rhin»,
per Moreno Gimeno.

MORENO GIMENO

De la darrera época escolar artística persistix un bon estòl de valencians jòvens que curant cada día de la deixuplina bàsica en dibuix i colorit i en lo mig de les corrents de tantes ideològies estètiques, es mantenen fidèls a la aciençada actitut formal.

Un d'estos jòvens es Manuel Moreno Gimeno, que ha tengut temps i ocasió de atravesarse de inquietuts trotant mon.

Eixit de la fornal de San Carles de València, este pintor tingué i lográ l'ansis d'expandirse per si asòles.

Dels companys de promoció, dels seus pariguals, pot ser siga Moreno Gimeno el qui mes s'ha contrastat a l'enfront els mes diversos públics i mes vegades, realisant a l'ensemps llabor de patriotisme valenciá i de artiste valorisador de les nòstres eficiencies estètiques...

Es pintor. En la directriu del paisage du consumades múltiples demostracions i en perdur aen ell el regust mai laboriós de les belles notes daurades decorosament captades.

Aquelles versions del bells redosos del jardí de Ripalda que encapsala la nostra Alameira serà difícil superarles.

Destacat ja de les «Clases» per l' any 20 realisa la primera exposició en el Círcul de Bellas Artes i la notació crítica fon elogiosa.

Despres en l' Ateneo Mercantil comanada per l' «Atracció del Turisme» també mostrava l' adaptació valorada de les notes urbanes de l'art de Moreno Gimeno.

Barcelona, en 1925 va vore en les Layetanes les pintures del nostre pintor i en «El Pueblo Vasco» de S. Sebastian continueve Moreno, jove, discret i cromátic alvansant per la seua dreuera.

«D'Albarracin», per Moreno Gimeno.

I no havíe mes remei: Saltar ultra la península i en l' evocador Amberes penjar una nombrosa i diversa teoria de quadros, exposició que desenbocava en el profit de l' adquisició per al Museu, i per a les colleccions particulars.

Mes encara. Salt sobre 'l Canal de la Mancha i en la City de Londres arrengherartísticament les seues pintures i incidir el hieratisme nórdic i plomís. I doblar. Es a dir celebrar una segona exposició en Londres.

Jovens pintors: tal còsa es diu pronte, es veritat?; pero hi ha que controlar-se objectivament per a valorar i cubicar estes realisacions.

Atotes estes exhibicions d' art propi acudía el pintor valenciá ab la prestancia de la seua simpatía absòrta d' infant gran.

Encara en l'any 30 va a Suissa i en Zurich inaugura una exposició dels seus quadros i ab un cumul de elogis de la crítica i un bòn profit Moreno Gimeno perennement jove, encara dins la vintena retorna a Valencia, regenta la cátedra de Dibuix en l'Institut de la Sèu d'Urgell i en este mateix any ve a esmerçar ses cares docènsies en l' Escola Superior de Pintura Escultura i Grabat de Ciutat.

No res? Es poc? Es prou!

«En l'Albufera», per Moreno Gimeno.

Si, senyors, en esta película de la vida fins ara de Moreno Gimeno, s' han estimbat les enveges i els desfcis per la dija d' atre, i ell afona cada jorn en el seu quefer d' art.

Que 'l menará, sens desfalliments, al llòc que 's propòsa.

Anim, bòn amic Moreno Gimeno.

«Retrat de la esposa», per Moreno Gimeno.

INFORMACIÓ

Edicions «Ribalta»

Estes edicions constituirán volums monogràfics en els que se mostrarà l'obra d'un artista valencià estudiada per un crític i formaran, en sa completa colecció l'exponent acurat dels nostres valors artístics actuals destacats.

Formaran nutrits volums ab ben quidades edicions que a l'ensemps podran servir de premis i de regals delicadíssims.

A les pàgines de la part crítica seguirán magníques reproduccions de les interessantíssimes òbres de l'artista respectiu que completarán la monografia.

Havem començat per la del pintor, del dibuixant, Rafael Sanchis Yago, personalitat artística actual de un relleu notable que cal donar mes a conèixer entre'ls valencians, ja que Sanchis Yago ha esquivat sempre la exhibició i dels seus triòmfs la major part d'ells a Nordamèrica.

Atre artista i crític, coneixedor de la vida i l'obra de S. Yago. J. M.ª Bayarri n'ha escrit justes pàgines expositives que pensem plauran a tots.

«RIBALTA» ressegueix així el plà del seus projectes culturals artístics valencians.

La Federació Industrial i Mercantil, ha publicat el primer num. de una Revista d'aquells interesos i ha dedicat extenses pàgines d'art que dirigirà l'ardi tartiste i critic Tete Pla, que en esta edició comenta prou vivament la recient Exposició de Belles Arts de la Universitat.

El «Boletín» de la A. P. T. D. de Valencia propugna en fòrt article per la obligatorietat del Títul de Professor de Dibuix per a totes les convocatories i efectes oficials i públics.

Van a celebrarse les oposicions a Profesora de Dibuix de les Escòles d'Adultes de Valencia i han segut admeses les stes.

Pilar Delgado.

Dolors Pallarés.

Elisa Piqueras.

Teresa Fabregas.

Carme Tomás.

Marí Dempere.

i Manuela Ballester.

En el pròxim num. publicarem un interessant treball del Sr. Arquitecte major municipal de Ciutat sobre la estètica urbana.

Ha comensat ha publicarel Sr. Manant, en «El Mercantil Valenciano» els seus escrits sobre Ribalta, ab fotograbats d'òbres de l'eximí pintor.

Miquel Carratalá des de Madrid clama sobre les planes de «Diario de Valencia» contra l'entort de que son objecte els quadros del pintors valencians, per els dirigents del Museu d'Art Modern.

El pintor Tudela prepara una Exp. en la «Federació I i M» de ciutat.

Ha sigut recuperada la célebre arqueta arabic-persa de la Sèu de Pamplona.

Bambu

Papel de fumar